

paa en Dampfærdhavn, saa maa Grunden dertil være den, at man smigrer sig med, at man fra Sverige kan overdrænge os med industrielle Produkter i forskjellig Retning. Følelsene i saa Henseende ere gjensidige, og hvis man mener, at man i Sverige er mere velvillig stemt overfor den internationale Samferdsel, saa tror jeg rigtig nok, at man der har det Haab, at man vil kunne forhindre os i at sende Været til Sverige, men venter ikke desto mindre, at vi skulle være godmodige nok til at modtage Tilførsel fra Sverige. In England? England vil ind og ud om Sa, nu kommer jeg til at omtale de forskjellige Kommuner i Havneforholdene. Der har den høitærede Sidenrigsminister ment, at Kjøbenhavns Havneforhold ikke være væsentlig forskjelligt i i saa Henseende fra de mindre Kommuner, men det er ganske sikkert en Misforstaaelse. Det kan være, at det i Principet kan stilles op, som om indet var Tilfødsel, men i Virkeligheden ere Forholdene ganske forskjellige, thi i de mindre Kommuner paa Landet beskrives Havneforholdene i Reglen af Byraadet, og Byraadens Forhandlinger ere offentlige. Byraadet er en stor Forsamling, hvis Medlemmer alle kjende Havnens Krav mere eller mindre. I Kjøbenhavn ere Havneraadets Forhandlinger hemmelige. Havneraadet bestaar ifkum af sex indrekte valgte Medlemmer, og Havneraadet har i Virkeligheden en langt mindre Indflydelse paa Havneforholdene end Kommineraadet i Kommunerne. Hvis man vilde skrive til at stille Kjøbenhavn ganske analogt med Kommunerne, altsaa lade Kommunalbestyrelsen bestyre Havneforholdene, skulle jeg ikke indvende det ringeste derimod. Det jeg særlig indvender mod Bestyrelsen, er, at den graver, arbejder i Mørke og ikke kommer frem for Dagens Lys. Den ærede Minister mente, at den Strid og Spektakel som man skulde tro, der var mellem Kjøbenhavns Havneraad og Ministeren, skyldtes mig, men det er en Misforstaaelse af Forholdet, thi det er ikke rigtigt, at jeg altid eller næsten altid har dissenteret, og det er heller ikke rigtigt, at det er mig, som alene har staaet paa den Side lige overfor Havneraadets øvrige Medlemmer. Den findes nemlig foruden Formanden 8 Medlemmer, til sammen 9. I Reglen ender den gaa sammen mod de øvrige. At jeg er den ene, skal jeg villig indrømme. Men det er der intet noget forfært. Billedet, man faar af Forholdet, naar man vil skjelne mellem Opfattelserne i Havneraadet paa Basis af de Stemmegivendes Tal. Nei, man maa se andre, mellem Meningerne paa Basis af de Vedkomendes Stilling, og Stillingen er da den, at de 2 Medlemmer ere ydende, de øv-

rige Medlemmer nydende Medlemmer, forsaavidt Havnen angaar. De 2 Medlemmer ere selv i en saadan Stilling, at de i hele deres Liv have betalt Afgift til Havnen, de andre Medlemmer ere saaledes stillede, at de aldrig have betalt en Øre til Havnen. Det er det, der er Basis for Meningsforskellen i Havneraadet, og det er ikke det, at jeg særlig skulde have lyst til at gjøre Spektakel eller hybe Strid med Sidenrigsministeriet. Den høitærede Sidenrigsminister kjender jo kun Havneraadets Forhandlinger paa anden Haand, saa det er ikke, saa underligt, at hans Udtalelser om, hvad der passerer der, i det Hele ere forfærdige, men det er de, jeg skal ikke komme til for dybt ind derpaa, thi det vilde spilde det høie Things Tid altsom mest. Naar den høitærede Minister saaledes siger, at jeg har modsat mig forskjelligt Uddybninger, saa er det ogsaa en Misforstaaelse. Kun i et eneste Tilfælde har jeg modsat mig en Uddybelse, der skulde koste hemimod 1/2 Million Kr., og i Favour af hvilken Havnekapitainen ikke kunde anføre noget som helst andet, end at der var et Skib, som en Gang havde stukket i Tommer dybere end den Dybde, som fandtes i Kjøbenhavns Havn, et Skib, som sandsynligvis aldrig nogen sinde tiere vilde komme til at stikke saa dybt, og selv om det Skib skulde være forhindret i at løbe ind med fuld Vast i Havnen, vilde det dog kunne en enkelt Gang, og det vilde uden Vanskelighed kunne lettes for en Udgift af 50 eller 100 Kr. For altsaa at gjøre det muligt for det Skib at løbe ind i Havnen, foreslog Havnekapitainen en Udgift af vist kun 450,000 Kr. Det indvandt jeg mig, thi jeg troede, det var en usforværlig Anvendelse af Havnens Midler, men jeg blev overstemt, uagtet Havnekapitainen ikke havde andet at anføre til Støtte for sin Mening, end at han maatte være af en anden Mening end det ærede Medlem — det var mig. Jeg havde dokumenteret, forsaavidt noget Saadant overhovedet kan dokumenteres, at den Dybde, der var, var fuldkommen tilstrækkelig for Alt, hvad der kunde komme ind i Havnen.

Formanden: Det ærede Medlem antydede selv, at han vilde være forsigtig med at komme for langt ind paa dette Emne, og det er jo ogsaa aabenbart det Rigtige, især naar Tallet bliver om andre Medlemmer i Havneraadet, og deres Optraeden paa Punkter, der ikke staaet i umiddelbar Forbindelse med nærværende Sag. Jeg beder derfor det ærede Medlem om at blive ved sin egen Bestemmelse og holde sig indenfor denne snævrere Grændse.